Articol I. Jocul lui Lucifer

Secţiune 1.01 de Snowdon King

— Lucifer, vino aici…

— Imediat, tată! Am de terminat un inel şi vin…

— Să înţeleg că nu mai vrei proiectorul?

— Ce? Îmi dai Genesis?

— Păi… după ce m-ai rugat atâta timp… Ai avut rezultate bune şi m-am hotărât să te las să încerci…

— Da? Şi când începem?

— Imediat după ce mă întorc din cel de-al şaptelea cer. Eu şi Tora-Tora avem nişte treburi importante de rezolvat în consiliu…

* * *

— Ce alegi, faţa văzută sau faţa nevăzută?

— Faţa nevăzută.

— Nu vor ajunge niciodată la tine. La jumătatea drumului vor dispărea fără să priceapă nimic…

— Cam limitaţi…

— Atât deocamdată.

— Pot să îi pedepsesc?

— Poţi să faci ce vrei, numai să nu le spui adevărul. Lasă-i să decidă, dar controlează-i cu umbre şi lumini.

— Pot umbla printre ei?

— Numai ca proiecţie. Genesis se poate defecta din cauza reziduurilor şi iar ajungem la mâna celor din consiliu… Ştii cât de mult am aşteptat ultima oară şi cât de plictisitor a fost fără…

— Bine atunci. O să creez două lumi paralele…

— Ai grijă, să călătorească fără să-şi aducă aminte. Să-şi schimbe mereu chipul şi forma. Ai idee cum să-i programezi?

— Simplu, cu alfabetul de oase. Vor fi prea ocupaţi de toate ritualurile şi filosofia morţii încât nu vor şti niciodată că sunt cu adevărat nişte holograme.

— Hm, e bine şi aşa. Dar… unde va fi bucuria lor? Doar moarte? Pentru ce vor trăi?

— Pentru iluzii, pentru idei. Voi programa Genesis să multiplice hologramele în funcţie de nivelul spiritual pe

care îl ating.

— Doar pe nivel spiritual? Şi dacă nu îl vor atinge?

— Aaa, ai dreptate. Dragostea trebuie să fie tangibilă. O să creez holograme pereche, le voi şterge identitatea şi le voi lăsa să se regăsească.

— Şi dacă nu se vor regăsi niciodată? Dacă dragostea va fi aleatoare, în funcţie de necesităţile imediate?

— Poate Genesis să facă asta?

— Poate, şi mare atenţie… Dacă îi distragi prea mult de la scopul lor iniţial vor încerca să iasă din sistem. Avem deja câteva aparate stricate…

* * *

Trecuse puţin timp de când Lucifer crease cele două lumi şi lucrurile scăpaseră de sub control. La început crease doar două holograme şi treburile erau simple. Observarea era uşoară, evoluţia în limite standard. Dar când au început să se multiplice devenise din ce în ce mai dificil. Degeaba le inoculase credinţă, plăcere, dragoste… Programul avea un bug la nivelul mister, oamenii căutau mereu să iasă din sistem. Unii mai evoluaţi au înţeles separarea şi călătoreau în afara corpului lor. Când se întorceau povesteau tuturor despre drumul de dincolo, despre tunelul matricei, despre nemurire… Atunci Lucifer decise să le distragă atenţia prin războaie, cataclisme, pandemii… Degeaba. Oamenii evoluau din ce în ce mai mult şi înţelegeau moartea ca trecere şi nu ca sfârşit.

Regulile jocului fuseseră încălcate. Programul căpătase raţiune proprie, hologramele se puteau materializa şi îşi scoteau încetul cu încetul corpurile în afara proiectorului prin puterea minţii. În a treia lume paralelă se pregătea o nouă dominaţie şi Lucifer nu avea cui să-i ceară ajutorul. Acţionă la disperare şi intră în program, distrugând hologramă după hologramă. Însă când ajunge la ultima realiză că nu mai avea nicio putere. Fiul lui Genesis se hrănise cu toată energia sa şi acum îl privea cum îşi pierde consistenţa…